

**UTRENIA DUMINICII a XXXIII a DUPĂ
RUSALII.
A VAMEȘULUI ȘI A FARISEULUI**

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeu nostru, mărire Ție. Impărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!**

Preotul: **Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: Amin.

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:

nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit; deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Nu mă voi teme de miile mulțimii, de cei ce din toate părțile mă împresoară.

Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeul meu.

Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.

A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.

Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,

Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsat peste mine mâna Ta.

Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;

nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănilile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întregă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aștept,
și durerea mea înaintea mea este pururea.
Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
și nemângâiat sunt pentru păcatul meu.
Iar dușmanii mei trăiesc și s-au întărit mai mult
decât mine
și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.
Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,
pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumbat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

în revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,

Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.
Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.

Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.

Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.

Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.

Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?

Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?

Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?

Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.

Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?

Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.

Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,
Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.

Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,

Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,

și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.

Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.

Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,

care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.

Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.

Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;

binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, întru adevărul Tău,
auzi-mă, întru dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adușu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.

Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.

Degradă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.

Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.

Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.

Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.

Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.

Învață-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.

Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,

pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.

Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,

și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.

Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeu nostru, pentru că lumină sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeu nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întineric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlânzit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după putință îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomenește, Doamne, într-o mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul

stăpânirii tale, care aşteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțelegător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărirea înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărime înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile

noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică;

binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicilor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința

proorocului David spre iertare: însuți, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvântătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea

și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeuul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeuul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru sfânt locașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 1

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 3. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 4. **P**iatra, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Învierii, glas 1

Piatra fiind pecetluită de iudei și ostașii străjuind preacurat trupul Tău, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, dăruind lumii viață. Pentru aceasta, puterile cerurilor strigau Ție, Dătătorule de viață: Mărire învierii Tale, Hristoase; mărire împărăției Tale; mărire rânduiei Tale, Unule, Iubitorule de oameni!

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Praznicului, glas 1

Bucură-te, ceea ce ești cu dar dăruită, Născătoare de Dumnezeu Fecioară: că din tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos Dumnezeul nostru, luminând pe cei din întuneric. Veselește-te

și tu, Bătrânule drepte, cel ce ai primit în brațe pe răscumpărătorul sufletelor noastre, cel ce ne-ai dăruit nouă și învierea.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Primul rând de Sedelne ale glasului 1, din Octoih

Mormântul Tău, Mântuitorule, ostași străjuindu-l, morți s-au făcut de strălucirea Îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii; la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt, la Unul Dumnezeu nostru.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Pe cruce fiind pironit de voie Îndurate, în mormânt fiind pus ca un mort, Dătătorule de viață, stăpânirea morții ai zdrobit cu moartea Ta, Puternice; că de Tine s-au cutremurat portarii iadului; Tu împreună ai înviat pe morții cei din veac, ca un Iubitor de oameni.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Maică a lui Dumnezeu pe tine te știm toți, cei ce cu dragoste alergăm la a ta bunătate, care și după naștere te-ai arătat fecioară cu adevărat. Pe tine te avem ocrotitoare, noi, păcătoșii; pe tine mântuire în ispite te-am câștigat, singura cu totul fără prihană.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne ale glasului 1, din Octoih

Femeile dis-de-dimineată au venit la mormânt și, vedere îngerească văzând, s-au cutremurat: mormântul a strălucit viață, minunea le-a înspăimântat pe ele. Pentru aceasta, mergând, au vestit Ucenicilor Învierea. Iadul l-a prădat Hristos, ca Cel ce este singur tare și puternic; și pe cei pieriți i-a ridicat pe toți, frica osândirii dezlegând cu puterea Crucii.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Pe cruce fiind pironit, Viața tuturor, și între morți fiind socotit Tu, Domnul, Cel fără de moarte, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, și ai ridicat pe Adam din stricăciune. Pentru aceasta puterile cerurilor strigau Ție, Dătătorule de viață:

Mărire Pătimirilor Tale, Hristoase! Mărire Învierii Tale! Mărire smereniei Tale, unule Iubitorule de oameni!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Marie, ceea ce ești cinstit lăcaș al Stăpânului, ridică-ne pe noi, cei căzuți în prăpastia cumplitei deznădăjduiri și a greșelilor și a necazurilor, că tu ești mântuire și ajutorătoare a păcătoșilor, ocrotitoare tare și mântuiești pe robii tăi.

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineață Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsele a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Inchinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne

păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoiul glasului 1

Pocăința tâlharului raiul a dobândit, iar plângerea mironosițelor bucurie a vestit, că ai înviat Hristoase Dumnezeule, dăruind lumii mare milă.

Antifoanele glasului 1

Antifonul I

Când sunt necăjit, auzi durerile mele,
Doamne, către Tine strig.

Pustnicilor, celor ce sunt departe de lumea
cea deșartă, neîncetată le este dorirea după
Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfântului Spirit, cinstire și mărire împreună
se cuvine, ca și Tatălui și Fiului; pentru aceasta să
cântăm o stăpânire a Treimii.

Antifonul II

La munții legilor Tale m-ai înălțat; cu fapte
bune luminează-mă, Dumnezeule, ca să Te laud
pe Tine.

Cu mâna Ta cea dreaptă luându-mă Tu, Cuvântule, ferește-mă, păzește-mă, ca să nu mă ardă focul păcatului.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Sfântul Spirit toată făptura se înnoiește, întorcându-se la cea dintâi; că întocmai puternic este cu Tatăl și cu Cuvântul.

Antifonul III

De cei ce mi-au zis mie: să mergem în casa Domnului, veselitu-mi-s-a spiritul și mi s-a bucurat inima.

În casa lui David va fi frică mare; ca acolo scaunele punându-se, vor fi judecate toate semințiile și limbile pământului.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfântului Spirit cinste, închinare, mărire și putere se cuvine să-I aducem, ca și Tatălui și Fiului; că Unime este Treimea după fire, iar nu după fețe.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 1

Acum Mă voi scula, zice Domnul, le voi aduce lor mântuirea și le voi vorbi pe față. *(Ps. 11, 5)*

Stih: **C**uvintele Domnului sunt cuvinte curate, argint lămurit în foc. *(Ps. 11, 6)*

Acum Mă voi scula, zice Domnul, le voi aduce lor mântuirea și le voi vorbi pe față. (*Ps. 11, 5*)

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: **C**ă sfânt ești Dumnezeu nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 1

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: **Ș**i pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (de 3 ori.)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Matei, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia a I-a, a Învierii. Evanghelia după Matei (28, 16-20)

In vremea aceea cei unsprezece discipoli au mers în Galileea, la muntele unde le poruncise lor Isus. Și, văzându-L, I s-au închinat, ei, care se îndoiseră. Și, apropiindu-Se, Isus le-a vorbit lor, zicând: Mi s-a dat toată puterea în cer și pe pământ. Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă. Și, iată,

Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul
veacului. Amin.

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Invierea lui Hristos văzând, să ne închinăm
sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat.
Crucei tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă
învierea ta o lăudăm și o preamărim. Că tu ești
Dumnezeul nostru: afară de tine pe altul nu știm,
numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne
închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a
venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea.
Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm
Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu
moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta,
și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge
fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea
și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc
și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Tie unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,
Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale
și biruitor să ieși când te vor judeca.
Că iată întru fărădelegi am fost conceput
și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta

și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale

și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale

și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,

Dumnezeul mântuirii mele;

bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide

și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;

arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;

inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,

și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,

prinosul și arderile de tot;

atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 8

Ușile pocăinței deschide-mi mie, Dătătorule de viață! Că aleargă spiritul meu la Biserica Ta cea sfântă, purtând lăcaș al trupului cu totul întinat; ci, ca un îndurat, curățește-mă cu mila milostivirii Tale.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În calea mântuirii îndreptează-mă, de Dumnezeu Născătoare, căci cu păcate grozave mi-am întinat sufletul, și cu lenevire viața mea toată am cheltuit-o. Ci, cu rugăciunile tale, mântuiește-mă de toată necurăția.

Stih, glas 6

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

La mulțimea faptelor mele celor rele cugetând eu, păcătosul, mă cutremur de înfricoșătoarea zi a Judecății; ci, îndrăznind la

mila milostivirii Tale, ca David strig Ție:
Miluiește-mă, Dumnezeuule, după mare mila Ta!

Preotul: Mântuiește, Dumnezeuule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale Sfintei martire Agata a cărei pomenire o facem și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: **D**oamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

CANOANELE

**Canonul Învierii glasului 1, din Octoih.
Canonul Născătoarei de Dumnezeu, din
Octoih.**

**Canonul Triodului
Canonul Praznicului, din Minei.
Catavasiile Întâmpinării Domnului.**

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 1

Irmos:

Dreapta Ta cea purtătoare de biruință, cu dumnezeiască cuviință, întru tărie s-a preamărit. Că aceasta, Nemuritorule, ca o puternică a toate, pe potrivnici a zdrobit, făcând israelitenilor cale nouă prin adânc.

Cel ce, cu mâinile cele preacurate, m-ai făcut la început din țărână, cu lucrare dumnezeiască, mâinile Ți-ai întins pe Cruce, chemând din pământ iarăși trupul meu cel stricat, pe care l-ai luat din Fecioară.

Moarte ai răbdat pentru mine și sufletul Ți-ai dat morții, Cel ce, cu insuflare dumnezeiască, suflet înlăuntru mi-ai pus. Dar, dezlegându-mă din legăturile cele veșnice și împreună cu Iona înviindu-mă, cu nesticăciune m-ai preamărit.

Bucură-te, izvorul Darului! Bucură-te, scară și ușă cerească! Bucură-te, sfeșnic și amforă de aur și munte netăiat, care ai născut lumii pe Hristos, Dătătorul de viață.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Ce cântare vrednică îți va aduce ție neputința noastră? Decât numai pe cea de bucurie, precum ne-a învățat pe noi în chip tainic Gabriel: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, Maică nenuntită.

Pururea Fecioarei și Maicii Împăratului Puterilor celor de sus, din inimă preacurată, credincioșii să-i strigăm: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, Maică nenuntită.

Canonul Triodului

Cu pilde îndemnând pe toți Hristos spre îndreptarea vieții, pe vameșul înalță din smerenie, arătând pe fariseul că s-a smerit dintru înălțare.

Din smerenie văzând cinste făcătoare de înălțare, și din înălțare cădere rea, râvnește la virtuțile vameșului și urăște răutatea fariseului.

Prin trufie se împrăştie tot binele, iar prin smerenie piere tot răul; pe care să o îmbrăţişăm noi credincioşii, dispreţuind în chip hotărât năravul cel îngâmfat.

Împăratul tuturor, vrând să fie ucenicii Lui smeriţi în cugete, sfătuindu-i, îi învăţa să râvnească suspinul şi umiliinţa vameşului.

Canonul Praznicului

Să picure norii apă, că Soarele Hristos a venit pe Nor Uşor, ca un Prunc în Templu, fiind purtat de braţe preacurate. Pentru aceasta credincioşii să strigăm: să cântăm Domnului, căci cu mărire S-a preamărit.

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit,

Întăriţi-vă mâini slăbite de bătrâneţe ale Dreptului Simeon şi picioare obosite ale bătrânului înainte vă mişcaţi, spre întâmpinarea lui Hristos; dănţuire împreună cu cei fără de trup începeţi. Să cântăm Domnului, căci cu mărire S-a preamărit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceruri, ce cu înțelepciune sunteți întinse, veseliți-vă și pământule bucură-te; că din dumnezeieștile sânuri odrăslind Făcătorul Hristos, de Maică Fecioară lui Dumnezeu Tatălui este adus Prunc, Cel mai înainte de veci; căci cu mărire S-a preamărit.

Cântarea I a Catavasiilor Întâmpinării Domnului, glas 3

Pământul cel roditor de adâncime, uscat l-a trecut oarecând soarele; căci ca un zid s-a închegat apa de amândouă părțile, trecând poporul marea pedestru și lui Dumnezeu cu plăcere cântând: să cântăm Domnului, căci cu mărire S-a preamărit.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 1

Irmos:

Cel ce singur știi neputința ființei omenești și, prin milostivire, ai îmbrăcat chipul ei, încingemă cu putere de sus ca să strig Ție: Sfântă este Biserica cea însuflețită a măririi Tale celei preacurate, Iubitorule de oameni.

Dumnezeul meu fiind, Bunule, pe mine cel căzut m-ai miluit; și a Te coborî la mine ai binevoit, înălțându-mă prin răstignire, ca să strig Ție: Sfânt este Domnul măririi, Cel fără asemănare întru bunătate.

Viață ipostatică fiind, Hristoase, și întru mine, cel stricat, ca un Dumnezeu milostiv îmbrăcându-Te, în țărâna morții coborându-Te, Stăpâne, ai sfărâmat stricăciunea și, a treia zi înviind, pe morți întru nestricăciune i-ai îmbrăcat.

Pe Dumnezeu în pânțecă zămislind, Fecioară, prin Spiritul cel Preasfânt, ai rămas nevătămată. Că rugul care ardea și nu se mistuia pe tine te-a vestit mai înainte lămurit lui Moise

legiuitorul, pe ceea ce ai primit pe Focul cel neacoperit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Nor ușor, cu adevărat, Fecioară, te numim pe tine, urmând cuvintelor prorocești, că a venit Domnul la tine, să zdrobească pe idolii cei făcuți de mână ai înșelăciunii egiptene și să lumineze pe cei ce se închinau acelora.

Pe tine ceata Prorocilor izvor cu adevărat pecetluit și ușă încuiată te-a numit, scriindu-ne nouă, în chip luminat, semnele fecioriei tale, Prealăudată, pe care ai păzit-o și după naștere.

Canonul Triodului

Din gunoiul patimilor se înalță cel smerit, și din înălțimea virtuților cade rău tot cel mândru; de al cărui nărav al răutății să fugim.

Slava deșartă goleşte bogăția dreptății; iar smerenia risipește mulțimea patimilor. Căreia și

noi urmând, aşază-ne și pe noi de partea vameșului, Mântuitorule.

Ca vameșul și noi bătându-ne în piept, strigăm cu umilință; Dumnezeule, milostivește-Te spre noi păcătoșii, ca să luăm iertarea aceluia.

Spre râvnă să venim credincioșii, săvârșind blândețea și viețuind cu smerenie, în suspinarea inimii, cu plâns și cu rugăciune, ca să luăm iertare de la Dumnezeu.

Canonul Praznicului

Cel Unul-Născut din Tatăl mai înainte de veci, Prunc Unul-Născut din Fecioară nestricată S-a arătat, lui Adam întinzându-i mâna.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Pe cel întâi zidit, care prin înșelăciune a ajuns cu minte de prunc, iarăși l-a îndreptat Dumnezeu Cuvântul, Cel ce Prunc S-a arătat.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Firea ce se trage din pământ, care iarăși se întoarce într-însul, a arătat-o Ziditorul asemenea Dumnezeirii, făcându-Se ca un Prunc, fără de schimbare.

Cântarea a III a a Catavasiilor Întâmpinării Domnului, glas 3

Întărirea celor ce nădăjduiesc spre Tine, întărește, Doamne, Biserica Ta, pe care o ai câștigat cu scump Sângele Tău.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Praznicului, glas 1

Cel ce cu nașterea Ta ai sfințit pântecul Fecioarei și mâinile lui Simeon care Te-au întâmpinat acum le-ai binecuvântat, și precum se cuvenea ne-ai mântuit pe noi, Hristoase Dumnezeule, împacă lumea ce se găsește în războaie și întărește Biserica pe care o ai iubit, Unule Iubitorule de oameni.

Icos

Către Născătoarea de Dumnezeu să alergăm cei ce voim să vedem pe Fiul ei, Cel adus la Simeon; pe Care cei fără de trup, din cer văzându-L, s-au înpăimântat zicând: Lucruri minunate și uimitoare vedem acum, de necuprins și de negrăit. Că Cel ce a zidit pe Adam este purtat ca prunc; Cel neîncăput încape în brațele bătrânului; Cel ce este în sânurile cele nemărginite ale Părintelui Său, de bunăvoie Se restrânge cu trupul, nu cu Dumnezeirea, Cel ce este singur iubitor de oameni.

Sedealna Triodului, glas 4

Smerenia a înălțat pe cel rușinat de rele, pe vameșul ce a suspinat și a strigat către Ziditorul: Milostivește-Te! Iar semeția a surpat din dreptate pe ticălosul fariseu ce a grăit cu trufie. Deci să urmăm celor bune, depărtându-ne de la rele.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna Praznicului, glas 3

Întrupându-Te din Fecioară, Hristoase, acum Te-a primit pe Tine dreptul Simeon, zicând: Acum eliberează pe robul Tău, Stăpâne; iar Ana cea nevinovată, și Prorocița și mărita Ți-a adus mulțumire și laudă Ție. Și noi, Dătătorule de viață, strigăm: Mărire Celui ce ai binevoit așa!

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 1

Irmos:

Ca pe un munte umbrit cu darul cel dumnezeiesc privindu-te Avacum, cu ochii cei de mai înainte văzători, a prorocit pe Sfântul lui Israel, Care avea să Se nască din tine spre mântuirea și înnoirea noastră.

Cine este Mântuitorul acesta, Care vine din Edom, purtând cunună de spini, cu haină într-o sită, pe lemn fiind răstignit? Sfântul lui Israel este Acesta, spre mântuirea și înnoirea noastră.

Vedeți, voi cei nesupuși, și vă rușinați, că Cel pe Care voi, prin întunecarea minții, L-ați cerut de la Pilat ca să-L răstigniți pe Cruce, ca pe un făcător de rele, Acela, dezlegând puterea morții, cu cuviință dumnezeiască a înviat din mormânt.

Pom al vieții te știm pe tine, Fecioară, că n-a răsărit din tine rodul mâncării aducător de moarte oamenilor, ci dulceața vieții celei veșnice, spre mântuirea noastră, a celor ce te laudăm pe tine.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Auzi, cerule, minuni și ascultă, pământule, că fiica lui Adam cel din țărână și căzut s-a făcut Născătoare a lui Dumnezeu și Făcătorului ei, spre mântuirea și înnoirea noastră.

Lăudăm taina ta cea mare și înfricoșătoare, că, tăinuită fiind căpeteniilor cetelor celor mai presus de lume, Cel ce este de-a pururea S-a coborât la tine, Prealăudată, ca ploaia cea peste lână, spre mântuirea și înnoirea noastră.

Canonul Triodului

Arătat-a Cuvântul că smerenia este calea cea aleasă a înălțării, smerindu-Se până și la chipul cel de rob; Căruia urmând oricine, smerindu-se se înalță.

Înălțatu-s-a dreptul fariseu și a căzut; iar vameșul cel îngreuiat cu mulțimea răutăților, s-a smerit și s-a înălțat, îndreptându-se mai presus de nădejde.

Trufia pentru bogăția virtuților s-a arătat pricinuitoare de sărăcie, iar smerenia pentru lipsa lor desăvârșită s-a arătat îndestulare îndreptării; pe aceasta să o câștigăm.

Zis-ai mai înainte, Stăpâne, că stai cu adevărat împotriva celor ce se mândresc; iar celor smeriți le dai, Mântuitorule, harul Tău. Deci, trimite-ne harul Tău nouă, celor ce ne-am smerit.

Canonul Praznicului

Bucurându-te Dreptule Simeon, tănuitorule al celor negrăite, Născătoarea de Dumnezeu a strigat: pe Cuvântul Hristos, Cel ce S-a făcut Prunc și a fost vestit ție de demult de la Spiritul Sfânt, primește-L în brațe, strigând: umplutu-s-au toate de lauda Ta.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Mângâierea Israelului celui sfânt, către care ai nădăjduit, Dreptule Simeon, de la vârsta tânără, primește-o acum bucurându-te, pe Hristos Făcătorul Legii și Stăpânul, Care a împlinit rânduiala Legii, strigându-I Lui: umplutu-s-au toate de lauda Ta.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Văzând Simeon pe Cuvântul cel fără de început, pe Pricinuitorul ființei tuturor cu trup ca un Prunc, purtat ca pe un scaun de Heruvimi de Fecioara, minunându-se, a strigat Lui: umplutu-s-au toate de lauda Ta.

Cântarea a IV a a Catavasiilor Întâmpinării Domnului, glas 3

Acoperit-a cerurile bunătatea Ta, Hristoase; că ieșind din chivotul sfințirii Tale, din Maică nepătată, în Biserica măririi Tale arătatu-Te-ai ca un Prunc în brațe purtat; și s-au umplut toate de lauda Ta.

Canonul Învierii Cântarea V, glas 1

Irmos:

Cel ce ai luminat cu strălucirea venirii Tale, Hristoase, și ai umplut de bucurie cu Crucea Ta marginile lumii, luminează, cu lumina cunoștinței Tale celei dumnezeiești, inimile celor ce Te laudă cu dreaptă credință.

Pe Păstorul cel mare al oilor și Domnul, iudeii pe lemnul Crucii L-au omorât. Dar El, ca pe niște oi, pe cei morți în iad îngropați, de stăpânia morții i-a mântuit.

Cu Crucea Ta, Mântuitorul meu, binevestind pacea și propovăduind celor robiți iertarea, pe cel ce stăpâna l-ai rușinat, Hristoase, arătându-l gol și sărac prin scularea Ta cea dumnezeiască.

Nu trece cu vederea cererile celor ce se roagă cu credință ceea ce ești cu totul lăudată, ci primește-le și du-le Fiului tău, Preacurată, lui Dumnezeu, singurul Făcător de bine, că pe tine te-am câștigat ocrotitoare.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Puterile cerurilor se veselesc văzându-te pe tine, iar adunările oamenilor se bucură cu dânsese, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, că s-au unit prin nașterea ta pe care, după vrednicie, o mărim.

Să se pună în mișcare toate limbile și cugetele omenești, spre lauda cu adevărat a frumuseții omenești; că Fecioara stă de față în chip luminat, mărint pe cei ce cântă cu credință minunile ei.

Canonul Triodului

Să ne sârguim a urma virtuților fariseului și a râvni smerenia vameșului; urând necuviința greșelilor de la amândoi, adică trufia și pierderea.

Văditu-s-a deșartă călătoria dreptății, deoarece fariseul a însoțit cu ea trufia; în timp ce greutatea nedreptății s-a deșertat, când vameșul a câștigat împreună-mergătoare smerenia.

În virtuți, ca un șezător în căruță iute, se părea fariseului că aleargă; dar vameșul, pedestru alergând, ca pe lângă o căruță, bine a întrecut-o, înjugând plângerea cu umiliința.

Pilda vameșului înțelegând-o toți cu mintea, veniți să-i urmăm cu lacrimi, aducând lui Dumnezeu duh zdrobit, cerând iertarea păcatelor.

Canonul Praznicului

Cunoscând dumnezeiescul bătrân mărirea cea mai înainte arătată, de demult, prorocului și văzând pe Cuvântul ținut de mâinile Maicii, a strigat: o, Preacurată! Bucură-te! Căci cuprinzi ca

un scaun pe Dumnezeu, Lumina cea neînserată,
pe Cel ce stăpânește pacea.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Plecându-se bătrânul și dumnezeiește
insuflat atingându-se de picioarele celei ce n-a
știut de nuntă, ale Maicii lui Dumnezeu, a zis: Foc
porți, Preacurată și mă înfricoșez a lua în brațe pe
Dumnezeu, Lumina cea neînserată, pe Cel ce
stăpânește pacea.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Curățitu-s-a Isaia primind cărbunele de la
serafim și bătrânul a strigat Maicii lui Dumnezeu:
tu, ca un clește, cu mâinile mă luminezi dându-mi
pe Acela pe Care Îl porți, Lumina cea neînserată,
pe Cel ce stăpânește pacea.

Cântarea a V a a Catavasiilor Întâmpinării Domnului, glas 3

Când a văzut Isaia, în vedenie, pe Dumnezeu pe scaun preaînalt, de Îngerii măririi înconjurat, a strigat: O, eu, ticălosul! Că am văzut mai înainte pe Domnul întrupat, Lumina cea neînserată, pe Cel ce stăpânește pacea.

Canonul Învierii Cântarea VI, glas 1

Irmos:

Înconjuratu-ne-a pe noi adâncul cel mai de jos, și nu este izbăvitor; socotiți am fost ca niște oi de junghiere. Mântuiește pe poporul Tău, Dumnezeul nostru, că Tu ești celor neputincioși tărie și îndreptare.

Prin căderea celui întâi zidit, Doamne, cumplit ne-am rănit; dar ne-am vindecat cu rana Ta, cu care Te-ai rănit pentru noi, Hristoase; că Tu ești celor neputincioși tărie și îndreptare.

Din iad ne-ai scos pe noi, Doamne, supunând pe chitul cel atotmâncător, Preaputernice, cu puterea Ta nimicind puterea lui: că Tu ești viața și lumina și învierea.

Se bucură întru tine, Fecioară preacurată, strămoșii neamului, că prin tine au dobândit din nou raiul pe care îl pierduseră prin neascultare; că tu curată ești și mai înainte de naștere, și după naștere.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

În fața nașterii tale stau ca niște robi cetele cerești, minunându-se pe drept cuvânt de nașterea ta cea fără de sămânță, pururea Fecioară; că tu ești curată și mai înainte de naștere, și după naștere.

Întrupatu-S-a din tine, Preacurată, Cuvântul cel mai înainte fără de trup, Care pe toate le-a făcut cu voia; Cel ce pe oștile celor fără de trup le-a adus din neființă, ca un atotputernic.

Canonul Triodului

Prin curgerea vieții, deodată au alergat fariseul și cu vameșul; dar acela, de mândrie fiind cuprins, s-a primejduit în chip rușinos; iar acesta s-a mântuit prin smerenie.

Mergând în viață pe calea cea dreaptă, să urmăm înțelepciunii celei dorite a vameșului și să fugim de trufia cea urâtă a fariseului, ca să fim vii.

Să urmăm obiceiurilor bune ale lui Isus, Mântuitorul, și smereniei Lui, noi cei ce dorim a dobândi sălașul bucuriei celei fără de sfârșit, sălășluindu-ne în locul celor vii.

Arătat-ai, Stăpâne, ucenicilor Tăi smerenie înaltă; că, încingându-Te cu ștergarul peste mijloc și spălându-le picioarele, le-ai poruncit să urmeze acestui obicei.

Canonul Praznicului

În Sion pentru cei neplecați ai fost pus piatră de poticnire și piatră de sminteală; iar pentru cei credincioși neclintită mântuire.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Purtând cu statornicie chipul Celui ce Te-a născut mai înainte de veci, din milostivire, Te-ai îmbrăcat acum cu neputința omenească.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe cel ce se închină Ție, Fiului Celui de sus, Fiului Fecioarei lui Dumnezeu, Celui ce Prunc Te-ai făcut, acum eliberează-l în pace.

Cântarea a VI a a Catavasiilor Întâmpinării Domnului, glas 3

Strigat-a Ție bătrânul, văzând cu ochii mântuirea, care a venit popoarelor de la Dumnezeu: Hristoase, Tu ești Dumnezeul meu

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Condacul Triodului, glas 4

Să fugim de vorbirea cea trufașă a fariseului și să ne învățăm smerenia vameșului, cu suspine strigând către Mântuitorul lumii: milostivește-Te spre noi, Unule Îndurate!

Icos

Pe noi înșine, fraților, toți să ne smerim, cu suspine și cu tânguiri să batem cugetul, ca atunci, la judecata întregii lumi, să ne arătăm acolo credincioși nevinovați, dobândind iertare; că acolo este în adevăr odihna, pe care să ne rugăm acum să o vedem. Acolo durerea, întristarea și suspinele cele din adânc sunt îndepărtate, în Edenul cel minunat. Al cărui făcător este Hristos, Dumnezeu fiind împreună fără de început cu Tatăl.

Sinaxar

În această zi, Duminica XXXIII după Rusalii, amintim pomenirea Sfintei martire Agata și parabola Vameșului și Fariseului din Sfânta Evanghelie.

Pentru rugăciunile tuturor Sfinților Tăi făcători de cântări, Hristoase Dumnezeul nostru, îndură-Te de noi și ne mântuiește. Amin.

Canonul Învierii

Cântarea VII, glas 1

Irmos:

Cuptor spiritual te gândim noi credincioșii, Născătoare de Dumnezeu; că precum Cel Preaînalt a mântuit pe cei trei tineri, așa și pe mine, omul întreg, în pântecul tău m-a înnoit Dumnezeuul părinților, Cel laudat și preamărit.

Înfricoșatu-s-a pământul, soarele a pălit și lumina s-a întunecat; ruptu-s-a catapeteasma cea dumnezeiască a templului și pietrele s-au despicat, că pe Cruce a fost răstignit Cel drept, Dumnezeuul părinților, Cel laudat și preamărit.

Tu, fiind ca unul fără de ajutor și rănit între cei morți, de voie, după firea noastră, Cel ce ești preainălțat, pe toți i-ai liberat și, cu mână puternică, împreună i-ai înviat, Dumnezeuul părinților, Cel laudat și preamărit.

Bucură-te, izvorul apei de viață veșnică, Bucură-te, rai al desfătării. Bucură-te, zidul celor credincioși, bucură-te, ceea ce ești neispită de

nuntă. Bucură-te, bucuria a toată lumea, prin care ne-a răsărit nouă Dumnezeu părinților, Cel lăudat și preamărit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Pe tine, de Dumnezeu Născătoare, Iacob, prin prorocie, scară te-a văzut mai dinainte; că, prin tine, Cel preaînălțat S-a arătat pe pământ și cu oamenii împreună a viețuit, precum a binevoit Dumnezeu părinților, Cel lăudat și preamărit.

Bucură-te, Curată, că din tine a ieșit Păstorul cel preaînălțat, Care cu adevărat a îmbrăcat pielea lui Adam, pe mine, omul întreg, pentru milostivirea cea nemăsurată: Dumnezeu părinților, Cel lăudat și preamărit.

Canonul Triodului

Cu lucrurile îndreptățirii înălțându-se fariseul, în lațurile slavei deșarte rău s-a încurcat, lăudându-se peste măsură; iar vameșul, înălțându-se cu aripile smereniei, lesne s-a apropiat de Dumnezeu.

Folosind smerenia ca pe o scară, vameșul s-a ridicat la înălțimea cerurilor; în timp ce fariseul, cu putreda ușurime a trufiei înălțându-se, s-a coborât în adâncimea iadului.

Pe cei drepti vânându-i vicleanul, îi fură prin mijlocirea slavei deșarte; iar pe cei păcătoși cu lanțurile deznădăjduirii îi leagă. Ci să ne sârguim a scăpa de amândouă relele, noi râvnitorii vameșului.

Cu rugăciune să cădem la Dumnezeu nostru, cu lacrimi și cu suspine fierbinți, urmând smereniei celei înălțătoare a vameșului și să cântăm pururea: Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeu părinților noștri.

Canonul Praznicului

Lui Adam celui ce locuiește în iad, merg să-i dovedesc și Evei să-i aduc bună veste, a strigat Dreptul Simeon cu prorocii dănțuind: Binecuvântat este Dumnezeu părinților noștri.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Dumnezeu, Cel ce izbăvește neamul pământesc, până la iad va veni; și celor robiți va aduce toată libertatea și orbilor vedere va da; iar muții vor putea să strige: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și prin inima ta, Preacurată, a zis mai înainte Dreptul Simeon Născătoarei de Dumnezeu, sabie va trece, pe Cruce văzând pe Fiul tău, Căruia strigăm: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri.

**Cântarea a VII a a Catavasiilor
Întâmpinării Domnului, glas 3**

Pe Tine, Cel ce ai răcorit în foc pe tinerii cei ce Dumnezeu Te-au numit, și în Fecioară nepătată Te-ai sălășluit, Dumnezeu-Cuvântul, Te laudăm,

cântând cu dreaptă credință: Binecuvântat ești,
Dumnezeul părinților noștri.

Canonul Învierii
Cântarea VIII, glas 1

Irmos:

În cuptor tinerii lui Israel, ca într-o topitoare, cu podoaba drepte credințe, mai curat decât aurul au strălucit, grăind: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cel ce cu voia toate le faci și le prefaci, Care ai schimbat umbra morții în viața de veci, cu Pătimirea Ta, Cuvinte al lui Dumnezeu, pe Tine neîncetat toate lucrurile ca pe Domnul Te lăudăm și Te preaînălțăm întru toți vecii.

Tu ai adus prăpăd și suferință în porțile și în temnițele iadului, Hristoase, înviind din mormânt a treia zi. Pe Tine neîncetat toate lucrurile ca pe Domnul Te laudă și Te preaînălță întru toți vecii.

Pe ceea ce fără de sămânță și mai presus de fire a născut, din fulgerul cel dumnezeiesc, pe Hristos mărgăritarul cel de mult preț, să o laudăm, grăind: Bindecuvântați lucrurile Domnului pe Domnul, laudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Pe cămara cea luminată, din care a ieșit ca un mire Hristos, Stăpânul tuturor, să o laudăm toți strigând: Toate lucrurile Domnului, pe Domnul laudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Bucură-te, scaunul cel preamărit al lui Dumnezeu! Bucură-te, zidul credincioșilor, prin care celor din întuneric lumină a răsărit Hristos, celor ce te fericesc și strigă: Toate lucrurile Domnului, pe Domnul laudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Canonul Triodului

Cu minte smerită suspinând vameșul, a aflat pe Domnul milostiv, și s-a mântuit; iar prin obiceiul cel rău al limbii ce graia cu trufie, a căzut fariseul din dreptate.

De trufia gândului fariseului și de trâmbițarea curăției, să fugim noi credincioșii, râvnind smereniei și gândului vameșului, celui bineprimit.

Cuvintele vameșului să le grăim credincioșii în sfânta Biserică: Dumnezeu, milostivește-Te, ca împreună cu el să aflăm iertare, scăpând de pierzarea fariseului celui mult lăudăros.

Suspinării vameșului să urmăm toți și, cu Dumnezeu vorbind, să strigăm către Dânsul cu lacrimi fierbinți: Iubitorule de oameni, greșit-am! Milostive îndurate, milostivește-Te și ne mântuiește.

Canonul Praznicului

Popor al lui Israel, văzând pe Emmanuel, mărirea ta, Prunc din Fecioară, înaintea dumnezeiescului chivot acum dăntuiește, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul și-L preainălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Spiritul Sfânt
Dumnezeu,

Iată, a strigat Simeon: Acesta va fi semn de
poticnire, Dumnezeu fiind și Prunc; Acestor, cu
credință să-I cântăm: Binecuvântați toate lucrurile
Domnului pe Domnul și-L preainălțați întru toți
vecii.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Viață din fire fiind, Acesta va fi cădere
pentru cei neplecați, Prunc făcându-Se Dumnezeu
Cuvântul; și sculare va fi pentru toți cei ce cântă
cu credință: Binecuvântați toate lucrurile
Domnului pe Domnul și-L preainălțați întru toți
vecii.

**Cântarea a VIII a a Catavasiilor
Întâmpinării Domnului, glas 3**

*Stih: Să laudăm, să binecuvântăm și să ne
închinăm Domnului cântându-I și
preainălțându-L întru toți vecii.*

În focul cel mistuitor uniți fiind tinerii, cei ce au fost cei dintâi în cinstirea de Dumnezeu, dar de văpaie nefiind vătămați, cântare dumnezeiască au cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul și-L preainălțați întru toți vecii.

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: *Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: *Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 4: *Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 5: *Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăți și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 6: *Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 1

Irmos:

Închipuirea nașterii tale celei curate a arătat-o rugul cel ce ardea cu foc, dar nu se mistuia. Și acum te rugăm să stingi văpaia ispitelor cea năpustită asupra noastră, ca neîncetat să te mărim pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

O! Cum adunarea cel fără de lege și nesupus și urzind cele rele, pe tâlharul cel ucigaș și vinovat l-a socotit drept, iar pe Cel drept pe lemn L-a osândit, pe Domnul măririi, pe Care, după vrednicie, Îl mărim.

Mântuitorule, Mielule cel fără prihană, Care ai ridicat păcatul lumii, pe Tine, Cel ce ai înviat a treia zi, Te mărim împreună cu Tatăl și cu Dumnezeiescul Tău Spirit. Și, ca pe Domnul măririi laudându-Te, Te preamărim.

Mântuiește, Doamne, pe poporul Tău pe care l-ai câștigat cu scump sângele Tău, tărie credincioșilor dăruind asupra diavolului și dând pace Bisericilor Tale, Iubitorule de oameni, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Din rădăcina dumnezeiescului Părinte David ai odrăslit, Fecioară, potrivit prorociei. Dar și pe David tu l-ai mărit cu adevărat, ca una care ai născut pe Domnul măririi, Cel mai înainte prorocit, pe Care după vrednicie îl preamărim.

Toată măsura laudelor este covârșită de mărimea măririi tale, Preacurată! Ci, o, Stăpână, primește cu milostivire cântarea ce se aduce ție din dragoste, de robii tăi cei nevrednici, Născătoare de Dumnezeu.

Canonul Triodului

Luând de la Hristos cale de înălțare smerenia, pilda mântuirii, să dorim obiceiul vameșului. Și lepădând departe înălțarea trufiei, cu minte smerită să facem pe Dumnezeu îndurător spre noi.

Trufia sufletului să o lepădăm, să câștigăm cuget drept cu smerenie, să nu ne sârguim a ne îndreptăți pe noi înșine, să urâm deșarta mândrie și, cu vameșul, să facem milostiv pe Dumnezeu.

Să aducem cu osârdie rugăciuni de umilință Ziditorului ca și vameșul; lepădându-ne de nerecunoscătoarele rugi ale fariseului, de glasurile cele cu laudă mare, care aduc defăimare împotriva aproapelui, ca să câștigăm pe Dumnezeu, ca Milă și Lumină.

Cu multă adunare de păcate îngreunându-mă, am întrecut pe vameșul cu prisosința răutății, și am câștigat și trufia cea lăudăroasă a fariseului,

facându-mă cu totul pustiu de toate virtuțile.
Doamne, fie-Ți milă de mine.

Canonul Praznicului

Stih: De Dumnezeu primitorule, Dreptule Simeon, vino și ridică pe Hristos, pe Care L-a născut Preacurata Fecioară Maria.

Pentru cei nou-născuți, de odinioară, se aducea jertfă o pereche de turturele, sau doi pui de porumbei; pentru aceea dumnezeiescul bătrân și înțeleapta Ana prorocița, Celui născut din Fecioară și Fiul cel născut din Tatăl, Care a venit la Templu, slujindu-I, L-au preamărit.

Stih: Porumbița cea preacurată, mielușeaua cea neîntinată, aduce pe Mielul și Păstorul în Templu.

Datu-mi-ai mie, strigat-a Dreptul Simeon, bucuria mântuirii Tale, Hristoase! Primește pe slujitorul Tău, care a sfârșit de lucrat în umbra Legii, pe slujitorul propovăduitor al harului celui nou, care cu laudă Te preamărește.

În loc de Mărire Tatălui...

Stih: Pe Dumnezeirea cea în Trei Străluciri și Ipostasuri, cu dreaptă credință să O laudăm.

În loc de Și acum și pururea...

Stih: O, Fecioară Maria, luminează sufletul meu cel întunecat în chip cumplit de dulcele vieții.

Cu sfințită cuviință prorocind Ana, înțeleapta, cuvioasa și bătrâna, s-a mărturisit Stăpânului în Templu în chip lămurit, iar pe Născătoarea de Dumnezeu propovăduind-o tuturor celor de față, a mărit-o.

Cântarea a IX a a Catavasiilor Întâmpinării Domnului, glas 3

În Lege, în umbră și în Scriptură, închipuire vedem noi credincioșii: cel de parte bărbătească, ce deschide pânțele, sfânt lui Dumnezeu este.

Deci, pe Cuvântul Cel mai înainte născut, Fiul Tatălui Celui fără de început, Cel întâi-născut din Maică, fără ispită bărbătească, Îl mărim.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeu nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeu nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a I-a. A Învierii

Cu învățăceii să ne urcăm în muntele Galileei, prin credință să vedem pe Hristos grăind, că a luat putere peste cele de sus și peste cele de jos; să auzim, cum învață a boteza toate popoarele, în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, și a petrece cu cunoscătorii, precum a promis, până la sfârșitul veacului.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Luminătoarea Vameșului și a Fariseului

Să fugim de grăirea cea trufașă și înrăutățită a fariseului, și să ne învățăm smerenia vameșului cea preabună, ca să ne înălțăm, strigând către Dumnezeu, împreună cu acela: Milostivește-Te spre robii Tăi, Hristoase Mântuitorule, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, ai răbdat Crucea de voie și,

înviind a treia zi, împreună cu Tine lumea ai înălțat-o.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Luminătoarea Praznicului

Cu Spiritul în Templu înainte stând, ai primit în brațe pe Stăpânul Legii, strigând: Acum eliberează-mă în pace de legătura trupului, precum ai zis, că văzură ochii mei descoperirea neamurilor și mântuirea lui Israel.

La Laude

Stihirile Laudelor Învierii glasului 1, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeu. *(Ps. 148, 1)*

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeu. *(Ps. 148, 2)*

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Lăudăm, Hristoase, Pătımirea Ta cea mântuitoare și preamărim Învierea Ta.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Cel ce răstignire ai răbdat și moartea ai stricat și ai înviat din morți, împacă viața noastră, Doamne, ca un atotputernic.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Cel ce iadul ai prădat și pe om l-ai înviat cu Învierea Ta, Hristoase, învrednicește-ne pe noi cu inimă curată să Te lăudăm și să Te preamărim.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Coborârea Ta cea cu dumnezeiască cuviință mărint-o, Te laudăm pe Tine, Hristoase. Născutu-Te-ai din Fecioară și nedespărțit ai fost de Tatăl; pățimit-ai ca un om și de voie ai răbdat răstignire; înviat-ai din mormânt, ca dintr-o cămară ieșind, ca să mântuiești lumea. Doamne, mărire Ție.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Stihirile de laudă ale Triodului, glas 1

Să nu ne rugăm ca fariseul, fraților, că cel ce se înalță pe sine, se va smeri; să ne smerim înaintea lui Dumnezeu ca vameșul, prin postire, strigând: Dumnezeule, milostivește-Te spre noi păcătoșii.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Fariseul de slava deșartă fiind biruit, iar vameșul cu pocăință plecându-se, au venit la Tine, singurul Stăpân. Dar acela, lăudându-se, s-a lipsit de bunătați; iar acesta negrăind s-a învrednicit darurilor. Întru aceste suspine întărește-mă, Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Scoală-Te Doamne, Dumnezeul meu! Înălță-Se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit. (Ps. 9, 32)

Cunoscând suflete al meu osebirea vameșului și a fariseului, urăște glasul cel trufaș al acestuia, râvnește rugăciunea cea cu bună umilință a aceluia și strigă: Dumnezeule, milostivește-Te spre mine păcătosul și mă miluiește.

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, din toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale. (Ps. 9, 1)

Glasul fariseului cel mult-lăudăros, credincioșii urându-l și râvnind rugăciunii vameșului, celei cu bună umilință, smerindu-ne pe noi înșine, să nu cugetăm cele trufașe; ci să strigăm cu umilință: Dumnezeule, milostivește-Te spre păcatele noastre.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

A Triodului, glas 8

Pe fariseul, ce se îndreptăța pe sine, lăudându-și faptele, l-ai osândit, Doamne, și pe vameșul, ce s-a smerit și cu suspine a cerut iertare, l-ai îndreptat. Că nu primești gândurile cele mărețe, și inimile cele zdrobite nu le defăimezi. Pentru aceasta și noi cu smerenie cădem înaintea Ta, Cel ce ai pățimit pentru noi: dă-ne iertare și mare milă.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei, glas 2

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară: că prin cel ce s-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât, și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând strigăm: Bine ești cuvântat, Hristoase Dumnezeul nostru, cel ce bine ai voit așa, mărire ție.

Preotul: **Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bună voire.
Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție, Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui,

și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților
noștri,
și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădărduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,

că Tu ești Dumnezeul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

**Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Troparul Învierii, glas 4

Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut; să cântăm Celui ce a înviat din mormânt și Începătorului vieții noastre; căci, călcând cu moartea pe moarte, biruință ne-a dăruit nouă și mare milă.

Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur.